

efter Hensyn til, hvornaar den kan blive færdig fra Rigsdagens Side. Vi anbefale imidlertid, at der arbejdes hen til, at Loven kan blive gjældende, forinden Fisketiden i Foraaret 1876 begynder, navnlig for snarest at raade Bod paa den Trang, der er tilstede til at forebygge de skadelige Virkninger af en forstaaet overdreven Brug af Malevaadene, og i den store menige Fiskerbefolknings Lær at standse den Bevægelse og Uro, som derover vedvarende bestaar. Vi skulle i denne Henseende paamy slutte os til daværende Indenrigsminister Jonnesbechs Udtalelse for 4 Aar siden, at dette Anliggende, som ikke kom paa det Nene ved Lov 9de Marts 1872, allerede dengang ikke taalte nogen Opsættelse.

De Fordele, som ere forbundne med, at Forskrifterne, der skulle iagttages ved Brugen af en vis Næringsdrift, ere samlede paa et Sted, saa at man ikke har nødig at søge dem spredte hist og her, saavel for dem, som skulle efterleve dem, som for dem, der have at vaage over, at det sker, ere saa indlysende, at vi ikke have nødig nærmere at paavise dem. Det har derfor været Udvalget magtpaaliggende at tilstræbe alle de Forhold, Fiskeriet vedkommende, som trænge til Lovens Hjælp, indbragte under dette Forslag, saaledes at alle tidligere udgaaede Bestemmelser saavidt muligt kunne rættes ud af Kraft. Paragrafens andet Stykke indeholder det i saa Henseende Fornødne.

Idet Udvalget hermed afslutter den væsentligste Del af det Hverv, som har været det betroet — et Hverv, som det er sig bevidst, at have omfattet med Alvor og Kjærlighed, og som hver af dets Medlemmer føler sig opfordret til at aflægge Ministeriet sin Tak for at have kaldet ham til at medvirke i — skal det næst efter at henlede Opmærksomheden paa, at det forfattede Udkast er det første Forslag til en samlet Fiskerilov for Landet, som har været Regeringen forelagt, tillade sig den Slutningsbemærkning, at det ingenlunde betvivler, at Tid og Erfaring ville kunne vise, at dette Udvalgs Forslag i enkelte Punkter af mindre Bigtighed kan trænge til Ændring. Udvalget maa dog, lige varmt og ærbødigt, tillade sig at anbefale at lade slige mulige Ændringer være afhængige af, hvad Tid og Erfaring maatte lære, eller af det Lys, som de videnskabelige Fremskridt, der ikke ville ubetvivle, komme til at udbrede over enkelte dunkle og omtvistelige Punkter Individuelle Opfattelser, abstrakte Ideer, subjektive Skjøn, personlige Indflydelser, politiske Hensyn o. s. v. tør her ikke være det Afgjøvende. Hvis Loven, som den nu foreligger i vort Udkast, bliver bestaaende i 10—20 Aar, vil der til den Tid foreligge en bestemt Erfaring for, hvordan den har virket, og hvad der muligvis ikke længere er tidssvarende. En paalidelig Erfaring for, hvad der bør være Lov og hvad ikke, kan kun vindes paa Basis af en omfattende Fiskerilovgivning, der bestaar usforstyrret i en Række, og hvis Overholdelse hævedes ved en omhyggelig Kontrol, saa at den faar Tid og No til at leve sig ind i den almindelige Bevidsthed. Tiden er ganske vist kommen til at tilvejebringe et saadant Grundlag for Erfaringen! Sagen bør ikke udskydes længere, og Udvalget har kun det Ønske, at det Lovudkast, som vi herved have den Ære at indsende til det høje Ministerium, og som er bygget paa de Erfaringer, Fortiden har bragt os, maa findes skiftet til at danne Grundlaget for de Erfaringer, der ere forbeholdte Fremtiden med Hensyn til Ordningen af Fiskeriforholdene til Fiskernes og det hele Samsunds Lær.

Udvalget skal endnu kun tilføje, at det stadigt har bestræbt sig for og havt for Øje at sammenarbejde de forskellige Bestemmelser i Lovudkastet til en organisk Helhed, og at vi derfor maa formene, at Udkastet er af den Beskaffenhed, at det ikke i noget væsentligt Punkt kan ændres, uden at den hele Bygning tager Skade. Den enkelte Paragraf har ikke alene Betydning i og for sig, men ogsaa i Sammenhæng med andre, og Udvalget maa i alt Fald fralægge sig ethvert Ansvar ikke alene for en Fiskerilov som Helhed, der i noget væsentligt Punkt maatte afvige fra det her forelagte Udkast, men ogsaa for enhver enkelt af en slig Lovs Bestemmelser, selv om den Ord til andet maatte stemme med en Paragraf i vort Udkast, naar ikke alle dets væsentligste Bestemmelser ophejes til Lov.

Det ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te Mai 1873 nedsatte Fiskerindvalg.

Har. W. Fiedler.

L. A. Holst.

H. G. Arnuse.

Chr. Fr. Lütken.

Chr. Caj. Noersgaard.

Peter J. Villumsen.